

BAKARDADEAREN IRRI GALDUA

Odei Arregi
Azkoitia, 16 urte

Bakardadeak,
begiak zulatzen zizkinan.
Arrats euritsu hartan,
karrika hutsak
hitunan pentsamentuetan.
Hire bihotz bakartia,
malkoz betetzen
somatu hunan,
baina laguntza eskatzeko
beldur hitunan
hire ahots korda erdoilduak,
Eta haizeak barkamena eskatzen zinan
egin gabeko minagatik
eta hik,
begiak isten hizkionan,
ulertaraziz
bakardadea hunala
arerio,
eta haizeak lagun egiten zinan
bakardadea uxatuz.
Haizea hitaz maitemindurik
eta hi,
bihotza saldurik
maitasuna gehiago
sentitu ezinik,
negar egiten hunan.

egindako hutsak
konpondu ezin hitunalako
baina haizea alboan hunan
malkoak xukatzeke
eta kilimak egiteko.
Hire barrearen bila
zebilenan haizea
eta aurkitu zinan
bai, aurkitu,
malko artean uger eginez
irribarre galdua
malko gaziz bustia,
zentzu guztia
ezerezean galdu zuen
irria,
baina hirea hunan
alaitasun arraro hura
eta haizeak maite zinan
bihotzez maite ere
naiz, hik sentitu
gabeko alaitasunaren
irri faltsu izan
eta urrezko kaxa batean
gorde zinan
gehiago ihes egin
ez zezan
eta irria gatibu
haizea pozik hunan
hire poza eskuan
bai zinan.
Baina ez hunan ohartzen

gatibu den irria
samin bihurtzen dela
eta malko artean usteldurik
desagertu ohi dela,
eta azken irria
desagertzearekin bat
hi ere desagertuko
hintzela
eta haizea pozik hunan
ezjakintasunari esker
pozik,
alaitasuna betiko
bera zelakoan,
jakin gabe
jada bera ere
bakarrik zegoela
eta bere irria
egunen batean
malko artean itorik
aurkituko zuela.